

Wspólny komunikat Litwy, Łotwy, Polski i Ukrainy upamiętniający dziesiątą rocznicę rosyjskiej agresji na Gruzję

1. My, przedstawiciele Litwy, Łotwy, Polski i Ukrainy, przybyliśmy do Gruzji, aby upamiętnić dziesiątą rocznicę rosyjskiej agresji militarnej na Gruzję oraz potwierdzić nasze niezachwiane poparcie dla suwerenności, niepodległości i integralności terytorialnej Gruzji w jej granicach uznanych przez społeczność międzynarodową.
2. Dziesięć lat temu przywódcy naszych krajów udali się do Gruzji – europejskiego państwa, którego suwerenność była brutalnie pogwałcana przez Rosję – aby dać wyraz solidarności z jej narodem.
3. Nasze przywiązanie do wolności, demokracji i praworządności, a także poszanowanie dla praw każdej jednostki oraz suwerenności każdego państwa są równie mocne, co dziesięć lat temu. Podkreślamy, że wszystkie państwa – w tym Gruzja – mają prawo do swobodnego kształtowania swej polityki zagranicznej oraz sojuszy. Choć czasy ograniczonej suwerenności dobiegły w Europie końca, istnieje potrzeba konsekwentnej i stanowczej obrony wspomnianych wartości i zasad przed tymi, którzy je kwestionują, nie szczędząc przy tym wysiłków, aby wskrziesić koncepcję „stref wpływów”.
4. Rewizjonistyczne mocarstwa trudno jest zadowolić, a jeszcze trudniej na nich polegać. Podczas swej podróży do Gruzji dziesięć lat temu nasi przywódcy zatrzymali się na należącym do Ukrainy Krymie. Dziś powtórzenie tej trasy nie było możliwe w wyniku nielegalnej aneksji Autonomicznej Republiki Krymu i miasta Sewastopol dokonanej przez Rosję.
5. Dziesięć lat po rosyjskiej agresji militarnej na Gruzję Rosja wciąż nie wypełniła swych zobowiązań wobec Gruzji zawartych w porozumieniu o zawieszeniu broni z 12 sierpnia 2008 roku. W związku z tym gruzińskie regiony Abchazji i Cchinwali/Osetii Południowej znajdują się *de facto* nadal pod rosyjską okupacją, zaś „pełzająca” aneksja tych regionów wciąż postępuje. Wznoszone są ogrodzenia wyznaczające tzw. granicę, zaś ruch Gruzinów w obrębie ich kraju jest utrudniony. Rosja i okupowane gruzińskie regiony sporządzają i podpisują quasi-umowy, których celem jest dalsza ich integracja z rosyjskim systemem gospodarczym, społecznym i wojskowym. Rosja nieprzerwanie inscenizuje sztuczne akty „uznania” ich „niepodległości” oraz „nawiązania stosunków dyplomatycznych” między nimi a satelitami Kremla. Ubolewamy nad tymi działaniami i deklarujemy, że nigdy nie uznamy ich skutków. Sytuacja w zakresie praw człowieka w tych regionach nadal się pogarsza. Etniczni Gruzini są przedmiotem dyskryminacji, ich kulturowe dziedzictwo jest zaś wymazywane.
6. Dlatego ponownie wzywamy Rosję do wycofania nielegalnego uznania tzw. niepodległości gruzińskich regionów Abchazji i Cchinwali/Osetii Południowej, pełnej realizacji porozumienia o zawieszeniu broni z 12 sierpnia 2008 r., konstruktywnego zaangażowania w proces Międzynarodowych Rozmów Genewskich (GID) oraz udzielenia Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej i międzynarodowym mechanizmom monitoringu praw człowieka dostępu do okupowanych terytoriów Gruzji.
7. Z zadowoleniem przyjmujemy fakt, że Gruzini nadal z dużą wiarą i zaufaniem podchodzą do struktur europejskich i euroatlantyckich. Potwierdzamy nasze pełne poparcie dla suwerennej decyzji Gruzji, aby dążyć do członkostwa w Unii Europejskiej i NATO. Pomimo tego że 20% jej terytorium znajduje się pod okupacją, Gruzja dokonała bardzo znacznego postępu w realizacji reform i stała się godnym naśladowania oraz wiarygodnym partnerem dla Unii Europejskiej i NATO.
8. W 2008 r. powstała Komisja NATO-Gruzja. Po jej utworzeniu obopólnie korzystna współpraca osiągnęła najwyższy poziom w historii. Z satysfakcją przyjmujemy wkład Gruzji w misję szkoleniową Sojuszu w Afganistanie oraz Siły Odpowiedzi NATO. Doceniamy znaczenie

Kompleksowego Pakietu NATO-Gruzja dla wspierania reformy obronności Gruzji, w tym Wspólnego Ośrodka Szkoleniowo-Ewaluacyjnego NATO-Gruzja.

9. Potwierdzamy, że NATO pozostaje podstawą naszego bezpieczeństwa i obrony zbiorowej oraz że nasze kraje pozostają solidarne i zaangażowane w rozwijanie współpracy na rzecz lepszego reagowania na problemy związane z bezpieczeństwem i wspierania realizacji zadań Sojuszu. W tym kontekście z zadowoleniem przyjmujemy deklarację NATO złożoną podczas szczytu w Brukseli (11 lipca 2018 r.), w której wszystkie 29 państwa sojusznicze potwierdziły, że Gruzja zostanie członkiem NATO.
10. Z satysfakcją przyjmujemy fakt, że reformy związane z integracją europejską umocniły pozycję Gruzji jako strategicznego partnera UE w regionie oraz lidera Partnerstwa Wschodniego wśród państw, które zawarły układ stowarzyszeniowy wraz z pogłębioną, kompleksową strefą wolnego handlu, oraz korzystają ze zliberalizowanego systemu wizowego. Proces integracji europejskiej wzmacnia demokratyczne instytucje Gruzji, jej gospodarkę i społeczeństwo obywatelskie. Potwierdzamy nasze trwałe zaangażowanie na rzecz politycznej i gospodarczej integracji Gruzji z UE. Potwierdzamy również naszą gotowość ścisłej współpracy z rządem Gruzji w celu dalszej realizacji programu i celów współpracy dwustronnej UE-Gruzja.
11. Upamiętniając dziesiątą rocznicę rosyjskiej agresji na Gruzję, która znacznie zahamowała rozwój gospodarczy tego kraju, ponawiamy nasz apel do społeczności międzynarodowej o solidarne wspieranie Gruzji i dalsze domaganie się od Rosji, aby w pełni i niezwłocznie wypełniła swoje międzynarodowe zobowiązania i zaczęła przestrzegać przepisów prawa międzynarodowego oraz prawa suwerennych państw ościennych do stanowienia o swoim losie.